WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 11 17 MAART 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

HET was een prachtige dag, de zon scheen, iedereen was opgewekt, behalve... Oom Dagobert. Somber liep hij vlak langs de huizen en toen hij mij aan zag komen, had hij haast rechtsomkeert gemaakt, maar daar gaf ik hem de gelegenheid niet voor. „Ha, die Oom Dagobert!" riep ik stralend. „Weertje, hé?" — „Weertje?" bromde hij. „Hm, juich nou maar niet te vroeg." „Wat bedoelt u daar nu weer mee?" vroeg ik verbaasd.

„Je weet toch ook wel dat maart z'n staart kan roeren en dat april doet wat hij wil, zodat het nog wel kan gaan regenen en hagelen en sneeuwen en vriezen en stormen en..." „Niet zo somber, Oom Dagobert!" viel ik hem in de rede. „Je ruikt de lente al en na de lente komt de lange, warme zomer! Het is gedaan met de kou!" — „Snif!" deed Oom Dagobert. „Ik ruik niets." — „Maar kijkt u dan om u heen, er zijn al crocusjes, de kastanjetakken beginnen uit te lopen!" — „En wat zou dat dan nog?" zei Oom Dagobert knorrig. „Ik heb een hekel aan de lente. En ook aan de zomer. Nu wordt er in geen van m'n zaken ook nog maar één slee of één paar schaatsen verkocht. M'n kledingmagazijnen kunnen de winterjassen en de dikke dassen in de mottenballen stoppen. M'n kolenpakhuizen kan ik wel sluiten!" — „Maar u hebt toch ook sportzaken, Oom Dagobert? En uw kledingmagazijnen hebben toch ook zomerkleren? En die andere zaken verkopen dan geen schaatsen meer, maar des te meer zwembroekjes en misschien zeilboten!" Oom Dagobert keek me even aan. „Je hebt gelijk," zei hij toen. „Het is toch wel een beetje fijn dat het lente aan 't worden is!" Toen zette hij z'n hoed scheef op z'n hoofd en liep opgewekt fluitend de straat uit!

OOM DONALD

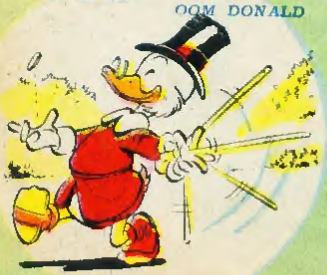

GERRIE DE VROED, ROTTERDAM. Hoe gaat 't er mee, Gerrie? Alles goed, ook op school? Je moet me 'ns schrijven wat je later wilt gaan worden, daar ben ik echt wel een beetje benieuwd naar. Doe je het?
MARTIENTJE DIKKEBOOM, ALKMAAR. Ik heb de groeten aan Kwik, Kwek en Kwak overgebracht, hoor! Ze hadden je graag zelf teruggeschreven, maar ze krijgen zoveel huiswerk, dat het er niet van kon komen!
WILLEMIEN PANNEN, OMMEN. Ik kan iemand niet zomaar in onze brievenbus zetten, je het heel wat drukker hebt, nu je op de ULO zit! Zeg, Jozef, vinden jullie het zelf niet een beetje kinderachtig, om die muziekieraar van jullie zo te plagen?
LENIE VAN BEUSICHEM, UTRECHT. Wat een grappige tekening heb je me gestuurd, Lenie! Hij heeft ook een plaatsje boven m'n bureau gekregen, tussen al die andere. Je moet gauw weer 'ns wat van je laten horen!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Linksboven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres: Tot schrijfs maar weer!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Willemien. Je moet netjes je beurt afwachten, zoals iedereen! Hoe is het met de tweeling? Hoe oud zijn die twee broertjes van je eigenlijk?
JOZEF WITTEVEEN, BOLSWARD. Ik kan me indenken dat

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 11

Op elk van de vier borden van deze wegwijzer staat een plaatsnaam, maar.... de letters van iedere naam staan niet in de goede volgorde. Twee van de vier plaatsen vind je in Nederland, de andere twee in België. Uit ieder land le er een heel bekende havenstad bij. De tweede plaats in Nederland ligt in een streek, waar veel fruit wordt geteeld. De tweede Belgische plaats vind je tussen Antwerpen en Brussel. Met de beginlettere van de vier plaatsnamen moet je de naam van een bekend vervoermiddel vormen.
Schrijf de naam van dit vervoermiddel op een briefkaart en stuur die vóór 22 maart, als je in Nederland woont, naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en ale je in België woont, naar **Donald Duck**, Postbue 2, Antwerpen 19.
Vergeet niet, je naam en volledig adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 11". Veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Rob Lindenberg ligt al 2 jaar in het sanatorium. Hij is 15 jaar en spaart postzegels en filmsterfoto's. Zijn adres: San. Berg en Bosch, Tarciciuspaviljoen, Bilthoven.
Cobie de Kooi is 6 jaar. Zij moet plat op bed blijven liggen. Haar adres is: Baan 9a, Dussen (N.B.).
Martientje Heyting is 5 jaar en spaart kaarten, suikerzakjes en sigarenbandjes. Zijn adres: San. Sonnevanck, Irenepaviljoen, Zaal 1, Harderwijk.
Aaltje Kosters moet zeker nog een jaar liggen. Zij is 15 en haar adres is: Kinderpav. Zaal 4, San. Beatrixoord, Appelscha.

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag no. 4:
1e prijs: W. Bezuijen, **'s Gravenpalder.**
2e prijs: A. Marsman, **Castricum.**
3e t/m 12e prijs: R. Raemaekers, **Kapellen (Blg.);** Dirk Sijbesma, **Sexbierum;** Lia Arts, **St. Anthonis;** G. Haverkamp, **Bassum;** H. Tyssen, **Oosterbeek;** Hub Vreuls, **Nieuwenhagen;** A. de Goeij, **Arn-T. v. d. Werf, Den Helder;** S. Rosenboom, **Westerlee;** P. v. Den, **Helmond.**
13e t/m 22e prijs: R. Krans, **Maastricht;** M. Steenweg, **R'dam;** M. Roukema, **Zuidlaren;** J. Zuidervliet, **Baambrugge;** L. de Geus, **Dordrecht;** F. v. Iersel, **Nieuwkaik;** J. Mulder, **Almelo;** Peter Teitler, **A'dam;** Ria van Spelden, **Honselerdijk;** G. Hemink, **Winterswijk.**
Oplossing no. 9 luidt: **De morgenstond heeft goud in de mond.**

Katrien Duck

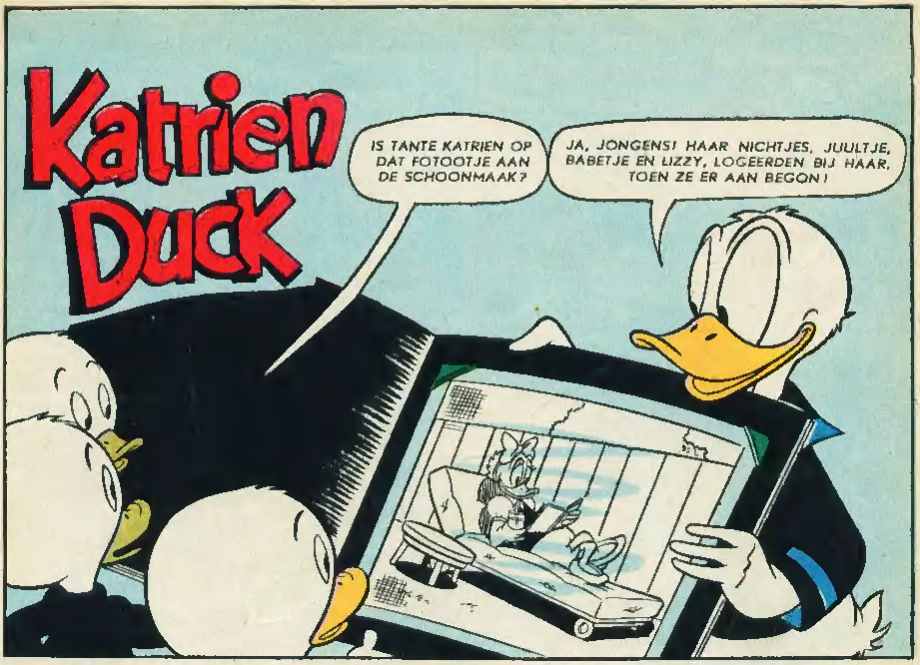

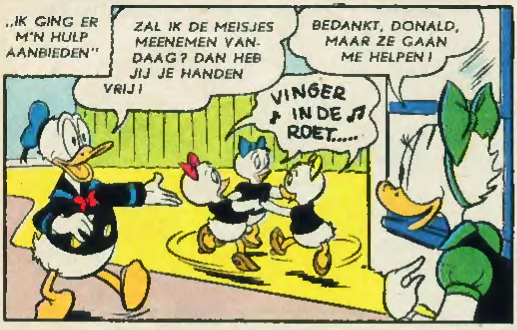

JA! HIER STAAT: „DOE HET KALM AAN, MAAR HOUD JE AAN JE SCHEMA! ZE ZULLEN HET LEUK VINDEN!"
IK BE-TWIJFEL HET!
WANNEER BEGINNEN WE MET DE SCHOON-MAAK, TANTE?

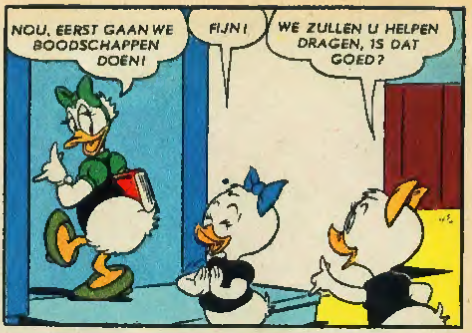
NOU, EERST GAAN WE BOODSCHAPPEN DOEN!
FIJN!
WE ZULLEN U HELPEN DRAGEN, IS DAT GOED?

DAT IS EEN IDEE, LIZZY!
ZE VINDEN HET ECHT HEEL LEUK!
WE ZIJN ZO TERUG, TANTE!
SCHEMA

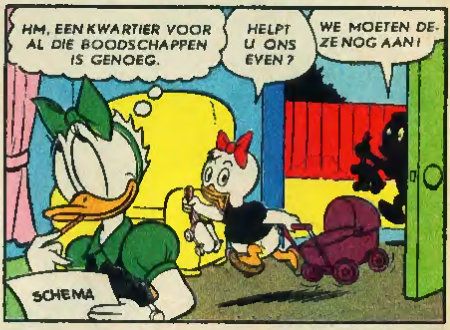
HM, EEN KWARTIER VOOR AL DIE BOODSCHAPPEN IS GENOEG.
HELPT U ONS EVEN?
WE MOETEN DE-ZE NOG AAN!
SCHEMA

WE LEREN ROL-SCHAATSEN!
DAT IS LEUK!
DAAR HEB IK NIET OP GEREKEND!

EN DAN...
HELPEN IS ECHT FIJN TANTE KATRIEN!
WE DACHTEN DAT HET VERVELEND ZOU ZIJN!
JA? KO-MEN JUL-LIE MEE?
SKRIII!
SKRIII!

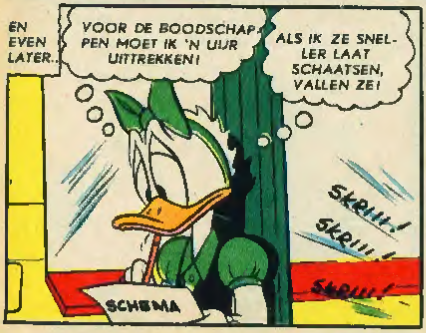
EN EVEN LATER..
VOOR DE BOODSCHAP-PEN MOET IK 'N UUR UITTREKKEN!
ALS IK ZE SNEL-LER LAAT SCHAATSEN, VALLEN ZE!
SKRIII!
SKRIII!
SKRIII!
SCHEMA

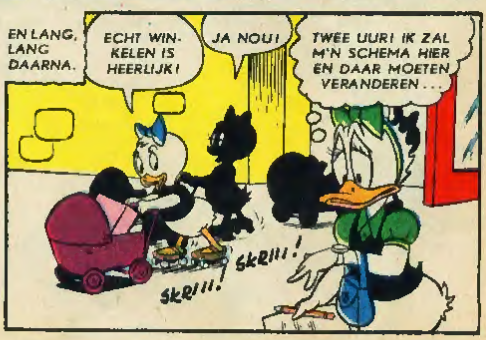
EN LANG, LANG DAARNA.
ECHT WIN-KELEN IS HEERLIJK!
JA NOU!
TWEE UUR! IK ZAL M'N SCHEMA HIER EN DAAR MOETEN VERANDEREN...
SKRII!
SKRII!

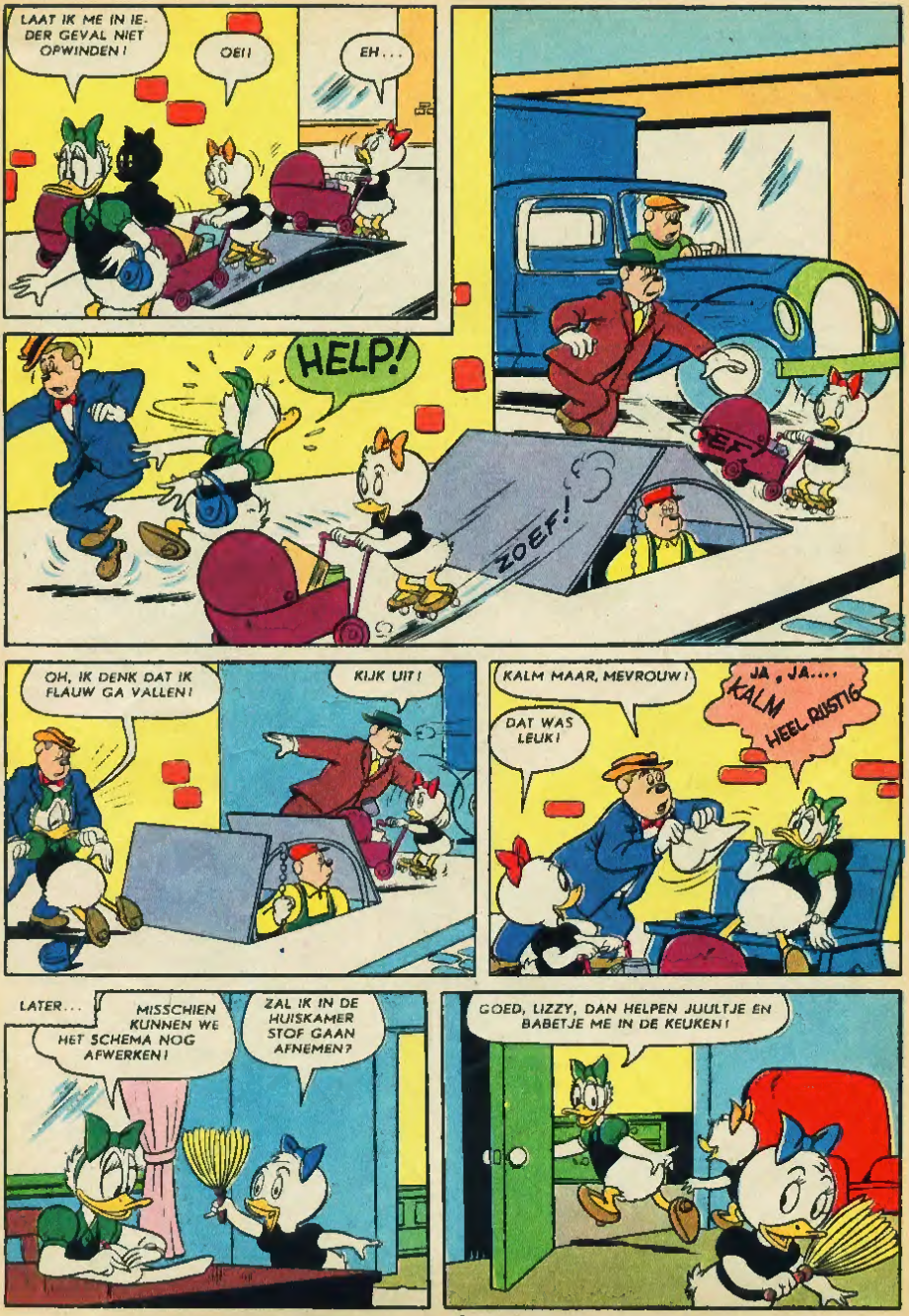
LAAT IK ME IN IEDER GEVAL NIET OPWINDEN!
OE!!
EH...
HELP!
ZOEF!
ZOEF!
OH, IK DENK DAT IK FLAUW GA VALLEN!
KIJK UIT!
KALM MAAR, MEVROUW!
DAT WAS LEUK!
JA, JA.... KALM HEEL RUSTIG
LATER...
MISSCHIEN KUNNEN WE HET SCHEMA NOG AFWERKEN!
ZAL IK IN DE HUISKAMER STOF GAAN AFNEMEN?
GOED, LIZZY, DAN HELPEN JUULTJE EN BABETJE ME IN DE KEUKEN!

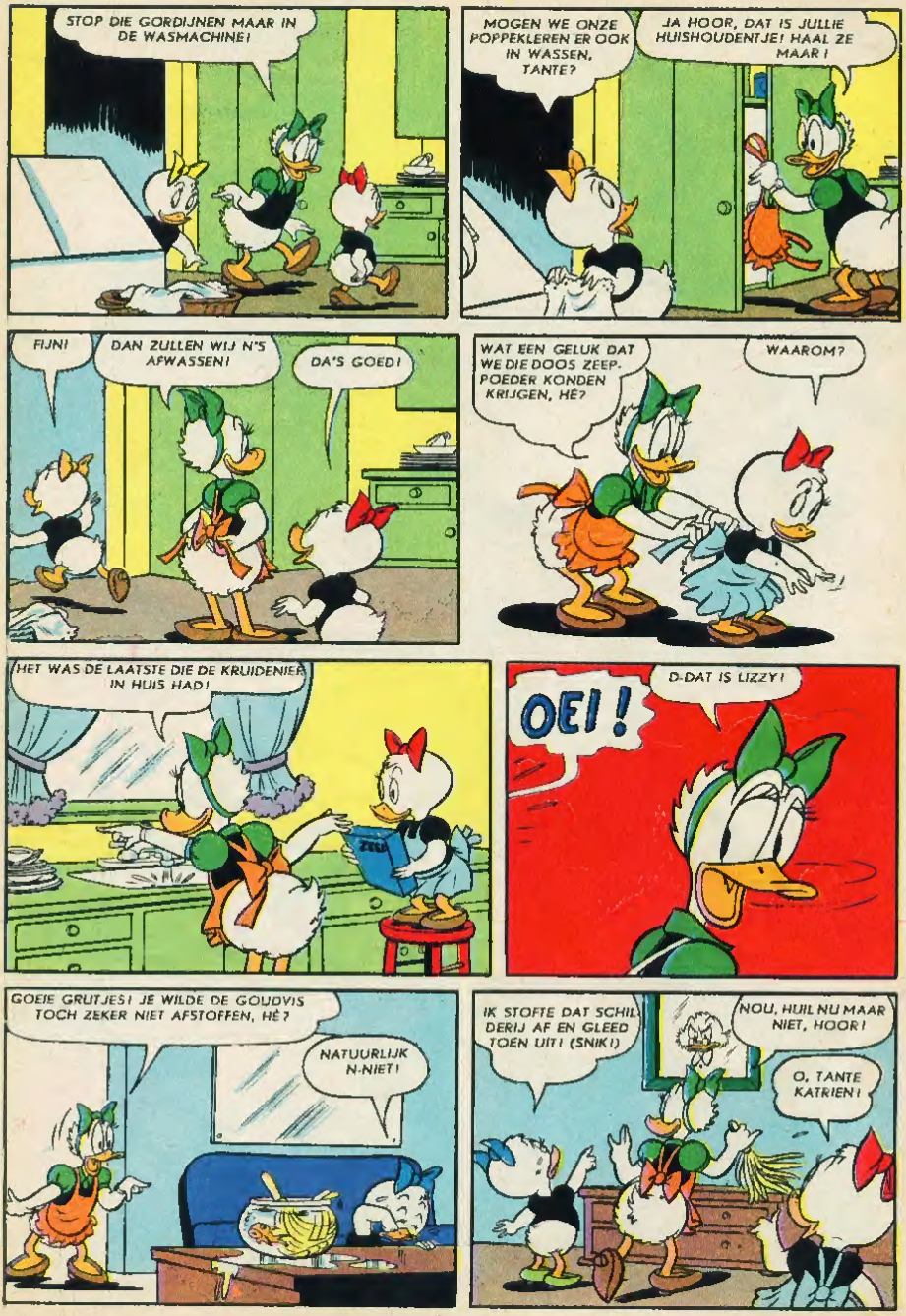
STOP DIE GORDIJNEN MAAR IN DE WASMACHINE!
MOGEN WE ONZE POPPEKLEREN ER OOK IN WASSEN, TANTE?
JA HOOR, DAT IS JULLIE HUISHOUDENTJE! HAAL ZE MAAR!
FIJN!
DAN ZULLEN WIJ N'S AFWASSEN!
DA'S GOED!
WAAROM?
WAT EEN GELUK DAT WE DIE DOOS ZEEP-POEDER KONDEN KRIJGEN, HÉ?
HET WAS DE LAATSTE DIE DE KRUIDENIER IN HUIS HAD!
OEI!
D-DAT IS LIZZY!
GOEIE GRUTJES! JE WILDE DE GOUDVIS TOCH ZEKER NIET AFSTOFFEN, HÉ?
NATUURLIJK N-NIET!
IK STOFTE DAT SCHILDERIJ AF EN GLEED TOEN UIT! (SNIK!)
NOU, HUIL NU MAAR NIET, HOOR!
O, TANTE KATRIEN!

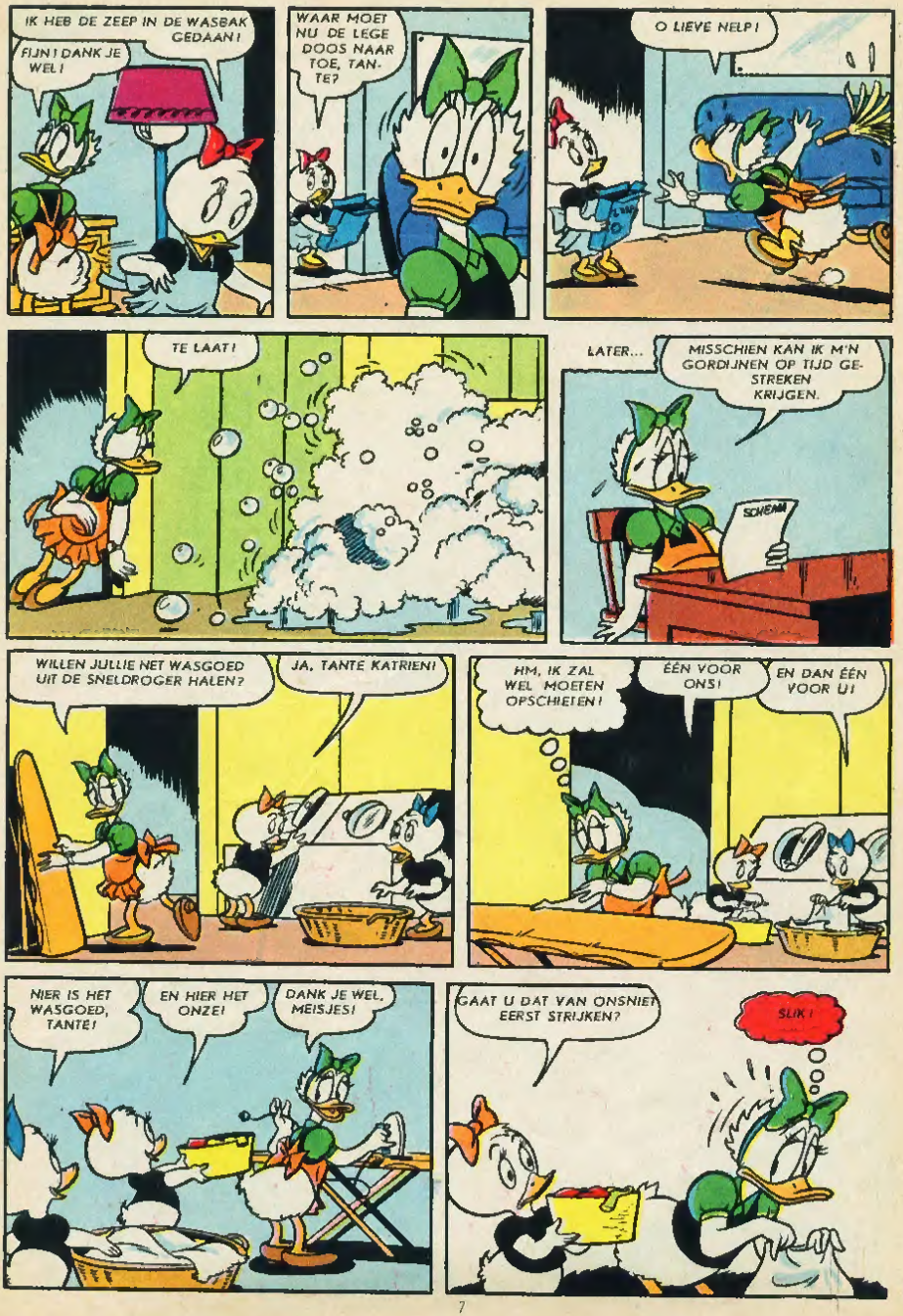
IK HEB DE ZEEP IN DE WASBAK GEDAAN!
FIJN! DANK JE WEL!
WAAR MOET NU DE LEGE DOOS NAAR TOE, TANTE?
O LIEVE HELP!
TE LAAT!
LATER...
MISSCHIEN KAN IK M'N GORDIJNEN OP TIJD GESTREKEN KRIJGEN.
SCHEMA
WILLEN JULLIE NET WASGOED UIT DE SNELDROGER HALEN?
JA, TANTE KATRIEN!
HM, IK ZAL WEL MOETEN OPSCHIETEN!
ÉÉN VOOR ONS!
EN DAN ÉÉN VOOR U!
HIER IS HET WASGOED, TANTE!
EN HIER HET ONZE!
DANK JE WEL, MEISJES!
GAAT U DAT VAN ONSNIET EERST STRIJKEN?
SLIK!

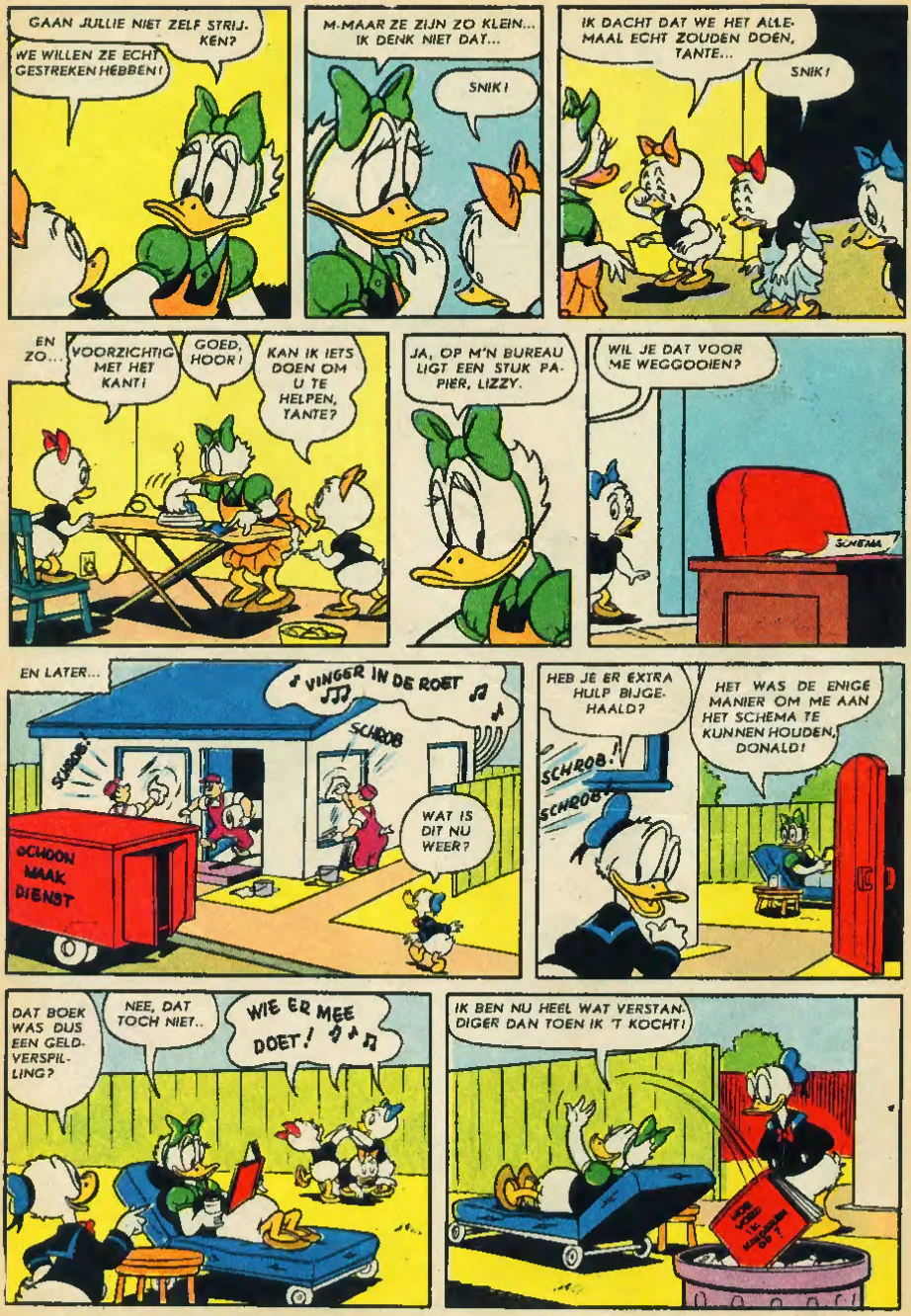
GAAN JULLIE NIET ZELF STRIJKEN?
WE WILLEN ZE ECHT GESTREKEN HEBBEN!
M-MAAR ZE ZIJN ZO KLEIN... IK DENK NIET DAT...
SNIK!
IK DACHT DAT WE HET ALLEMAAL ECHT ZOUDEN DOEN, TANTE...
SNIK!
EN ZO...
VOORZICHTIG MET HET KANT!
GOED, HOOR!
KAN IK IETS DOEN OM U TE HELPEN, TANTE?
JA, OP M'N BUREAU LIGT EEN STUK PAPIER, LIZZY.
WIL JE DAT VOOR ME WEGGOOIEN?
SCHEMA
EN LATER...
♪ VINGER IN DE ROET ♫
SCHROB
SCHROB
SCHOON MAAK DIENST
WAT IS DIT NU WEER?
HEB JE ER EXTRA HULP BIJGEHAALD?
SCHROB!
SCHROB!
HET WAS DE ENIGE MANIER OM ME AAN HET SCHEMA TE KUNNEN HOUDEN, DONALD!
DAT BOEK WAS DUS EEN GELDVERSPILLING?
NEE, DAT TOCH NIET..
WIE ER MEE DOET! ♪♪♫
IK BEN NU HEEL WAT VERSTANDIGER DAN TOEN IK 'T KOCHT!

Dingen en dagen van Donald Duck

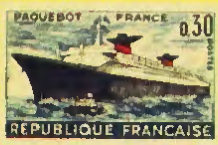

HEB JE DIE AL?

OP deze Franse postzegel staat de nationale trots van dit land, het splinternieuwe vlaggeschip van de Franse koopvaardij, de „France".
Men heeft bij de bouw van deze modernste oceaanreus ter wereld gebruik gemaakt van de allernieuwste snufjes en technische fijnproevers zouden niet uitgekeken raken in de machinekamers.
Het opvallendst is de vreemde vorm van de schoorstenen, die voorzien zijn van horizontale vlakken, waaruit aan de zijkant de rook komt. Door middel van deze afgeknotte schoorsteenvleugels en de vlakken aan de romp onder de waterlijn hoopt men te bereiken dat het schip bij een storm bijzonder rustig in het water zal liggen.
Het vaartuig is 375 meter lang en er is plaats aan boord voor 4000 mensen, de bemanning inbegrepen. Je kunt het een varende wolkenkrabber noemen, want het schip heeft zesentwintig verdiepingen.
Natuurlijk is een uitgebreide keuken niet vergeten.
Heel nieuw is, dat honden aan boord kunnen kiezen tussen vijf verschillende menu's. Of er ook lantaarnpalen op het dek staan, hebben we nergens gelezen....

TRAPMUURTJE

ZOALS overal ter wereld, voetballen ook de jongens van de plaats Richmond in Engeland graag. Bij een stevig partijtje doeltrappen sneuvelt er wel 'ns een ruitje. Nu heeft de burgemeester van Richmond hiertegen een afdoende maatregel genomen. Hij heeft op een groot plein midden in het dorp een flinke muur laten bouwen en bepaald dat de jeugd van Richmond hier de hele dag naar hartelust mag voetballen. Er hoeft nu geen enkel ruitje meer aan diggelen te gaan, terwijl het „balletje trappen" ook niet verboden hoeft te worden. Een pracht oplossing!

ZELF EEN BAL MAKEN

VAN gekleurd vilt knip je zes maal het model van figuur 1. Je naait deze delen aan elkaar, maar voordat je het laatste deel vasthecht, vul je de bal met watten of een ander zacht vulsel op.
Voor bal nummer 2 heb je twaalf vijfhoekige stukjes vilt nodig. Het leukste slaagt het, als

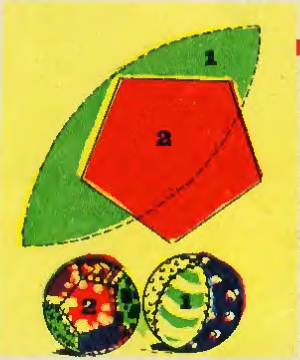

je verschillend gekleurde lapjes gebruikt. Ook deze deeltjes naai je, zoals het voorbeeld laat zien, aan elkaar en je vult de bal eveneens met watten, kapok of iets dergelijks, voordat de laatste stukjes aan elkaar worden genaald.

VREEMDE KOK

DEZE mijnheer is een eerste klas kok, maar je zou geen hap door je keel kunnen krijgen van wat hij zo verleidelijk voor je uitstalt. Hij werkt namelijk in de filmstudio's van Hollywood en zijn werk bestaat uit het vervaardigen van allerlei voedsel van karton, klei en andere materialen. Dit wordt dan gebruikt bij de filmopnamen.
Als je dus 'ns ziet dat in een film iemand een knots van een slagroomtaart in zijn gezicht krijgt, vergeet dan niet dat het geen slagroom is die rondspat, maar.... tja, wat 't wèl is, weten we niet, want ook de kok van de namaakgerechten heeft zijn eigen keukengeheimen!

MOEDER MUS IS JARIG

MUSJE Pietaljns mamaatje
Is nu jarig, wat een feest,
Daarom is het kleine musje
Al zo vroeg op stap geweest.

Op het drukke mussenmarktje
Heeft hij twee cadeaus gekocht,
Kijk eens wat een mooie bloemen
Hij voor mams heeft uitgezocht!

En voor zeven beukenootjes,
Die hij zelf heeft opgespaard,
Kocht hij ook een doos vol snoepjes,
Heus, het is de moeite waard.

Wat zal 't mussenmoesje blij zijn,
Als ze de cadeautjes ziet,
't Musje krijgt wel duizend zoentjes
En vijf taartjes, denk je niet?

Walt Disney's

de grote BozeWolf

O, HET ZIJN DE TWEE DOMME BIGGETJES MAAR! DAT KAN IEDEREEN! PROBEER DIE KNOR EERST MAAR 'NS TE PAKKEN TE KRIJGEN!

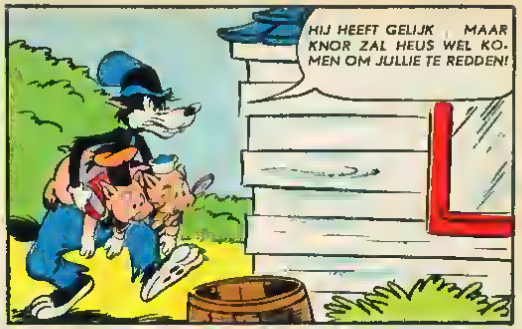
HIJ HEEFT GELIJK . . . MAAR KNOR ZAL HEUS WEL KOMEN OM JULLIE TE REDDEN!

ZEG HOE SCHRIJF JE . . . BESTE KNOR, IK HEB JE TWEE DOMME BROERTJES GEVANGEN! HAI HAI HAI GETEKEND, MIDAS?"
DENK MAAR NIET DAT WIJ JE ZULLEN HELPEN MET ZO'N BRIEF!

GOED, HET KAN ME OOK NIET ZOVEEL SCHELEN. IK HOEF HEM NIET TE SCHRIJVEN, IK KAN HEM IETS ANDERS STUREN!
??

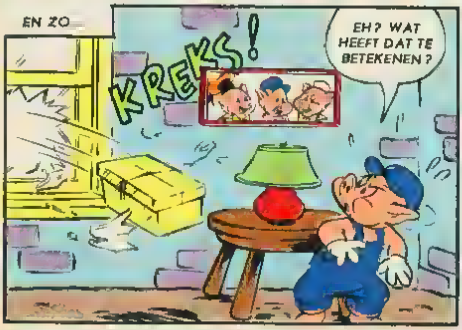
EN ZO . . .
KREKS!
EH? WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN?

(SLIK!) DE ACHTERUITKIJKSPIEGELS VAN M'N BROERTJES! DAAR ZIT DE BOZE WOLF ACHTER!

IK HAD ZE OOK NOOIT HET BOS IN MOGEN LATEN GAAN, ZELFS NIET MET DIE ACHTER UITKIJKSPIEGELS!

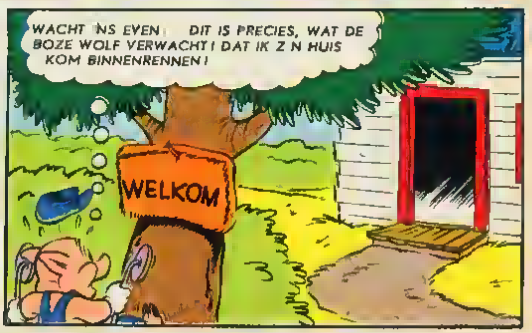
WACHT 'NS EVEN . . . DIT IS PRECIES, WAT DE BOZE WOLF VERWACHT! DAT IK Z'N HUIS KOM BINNENRENNEN!
WELKOM

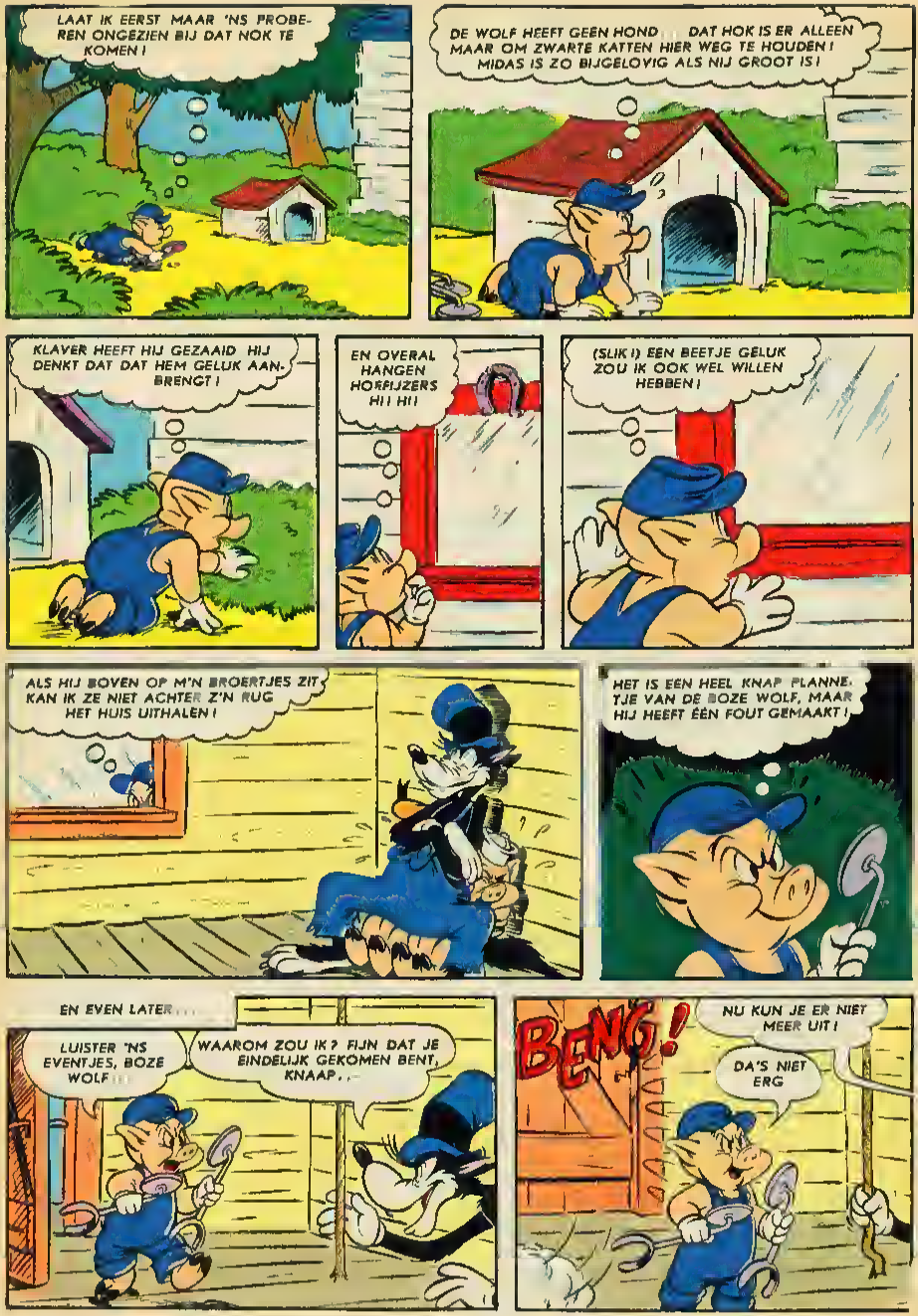
LAAT IK EERST MAAR 'NS PROBEREN ONGEZIEN BIJ DAT NOK TE KOMEN!
DE WOLF HEEFT GEEN HOND... DAT HOK IS ER ALLEEN MAAR OM ZWARTE KATTEN HIER WEG TE HOUDEN! MIDAS IS ZO BIJGELOVIG ALS NIJ GROOT IS!
KLAVER HEEFT HIJ GEZAAID HIJ DENKT DAT DAT HEM GELUK AANBRENGT!
EN OVERAL HANGEN HOEFIJZERS HI! HI!
(SLIK!) EEN BEETJE GELUK ZOU IK OOK WEL WILLEN HEBBEN!
ALS HIJ BOVEN OP M'N BROERTJES ZIT KAN IK ZE NIET ACHTER Z'N RUG HET HUIS UITHALEN!
HET IS EEN HEEL KNAP PLANNETJE VAN DE BOZE WOLF, MAAR HIJ HEEFT ÉÉN FOUT GEMAAKT!
EN EVEN LATER...
LUISTER 'NS EVENTJES, BOZE WOLF!...
WAAROM ZOU IK? FIJN DAT JE EINDELIJK GEKOMEN BENT, KNAAP...
BENG!
NU KUN JE ER NIET MEER UIT!
DA'S NIET ERG

KIJK EERST 'NS NAAR DEZE SPIEGELTJES!
O NEE, NIEMAND ZIT ME ACHTERNA HI! HI!
ZE ZIJN GEBROKEN, TOEN JE ZE DOOR HET RAAM GOOIDE!
W-WAT? DAT IS ZEVEN JAAR ONGELUK VOOR ELK SPIEGELTJE!
GOEIE GRUTJES! DE BOZE WOLF IS FLAUW GEVALLEN!
IK BEN BLIJ DÁT HIJ ZO BIJGELOVIG IS!
WOP!
IK DENK WEL DAT HIJ ONS VOORLOPIG MET RUST ZAL LATEN!
DOM OOK OM DIE SPIEGELTJES TE GOOIEN!
HIJ ZAL ER NIET BIJ NAGEDACHT HEBBEN!
EH... EIGENLIJK HAD HIJ GELUK!
WEET JE, ZE WAREN NIET GEBROKEN! IK HEB DE BARSTEN IN DE SPIEGELTJES GEMAAKT!
WAT?
(SLIK!) MAAR DAN KRIJG JIJ AL DAT ONGELUK, KNOR!!
EN WAARSCHIJNLIJK KRIJGEN WIJ ER OOK ONS DEEL VAN!
HI! HI! ALS ZE WEER BIJGEKOMEN ZIJN, ZAL IK ZE LATEN ZIEN DAT IK DIE BARSTEN MET DE VULPEN OP DE SPIEGELTJES HEB GETEKEND!!

jes uit te snijden. Van stukjes houten roede of opgerolde papierstrookjes maken we de lichtjes op de sleepboot. Bedenk zelf nu maar andere soorten van zeeschepen met deze voorbeelden voor ogen. Straks kun je een hele koopvaardijvloot te water laten.

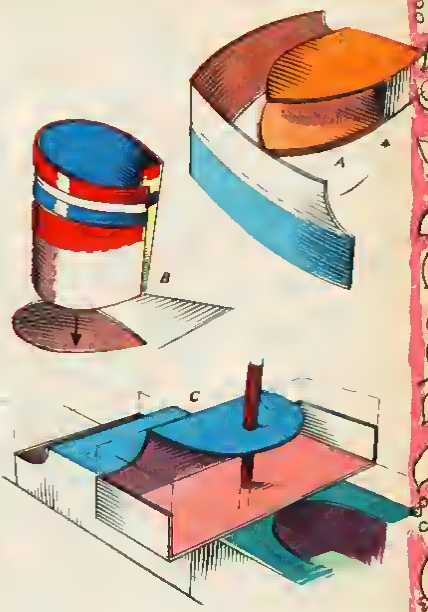

* * * * * * * * * * * * *

EEN BOEKENTAFELTJE

ONGEVEER gelijk in lengte als de bank komt vervolgens een laag tafeltje aan de beurt. Hiervoor gebruiken we een zeer ondiep doosje met deksel. De verzonken boekenbak krijgen we, wanneer we een deel van de deksel-bovenzijde opzij lossnijden en een strook ervan, even breed als de afstand van deksel tot bodem, hanks naar beneden bulgen en vastlijmen. Het overige deel van het

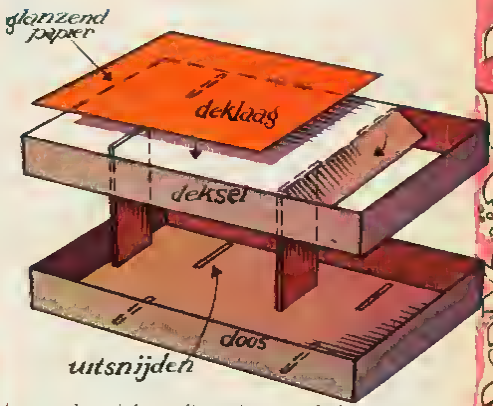

te verzinken stuk wordt van tevoren afgeknipt. De vier poten van sterk, dik karton (ook kunnen we twee of drie laagjes op elkaar lijmen) snijden we uit. Ze worden elk door een gleuf gestoken die gemaakt is in de bodem, en vastgelijmd in een tweede gleuf in het tafelblad of deksel.

Beplak het meubel in de kleuren die je, passend bij de poppenkamer, hebt uitgekozen. Geef de boekenbak een aparte kleur en het blad een glanzend oppervlak met plastic folie of geglansd papier (waarvan je matjes vlocht op de kleuterschool, weet je nog?)

HOOFDDEKSEL UIT SPANJE

EEN stevige Spaanse hoed, voorzien van randversieringen maken we uit strokarton. Vaak behoort het tot de kleding van de dansers in dat land, je hebt ze misschien wel eens op foto's gezien. Voor de brede rand en topschijf nemen we dik karton van 2 à 3 mm. De rand mag 10 à 12 cm breed zijn. Door de opening van de ring, die we nu gaan maken, zal ons hoofd net ver genoeg moeten steken, opdat de hoed goed vast zit, maar niet op de oren zakt.

De grootte van het gat kun je het best vaststellen met behulp van een papieren mal, waarin we het gat uitknippen. Dit gat moet enigszins eivormig worden, doordat ons hoofd van achteren wat breder is dan aan het voorhoofd. Trek deze vorm over op het karton, snij de omtrek van de rand (deze blijft zuiver rond en wordt met de passer getrokken) en het gat met een scherp puntig mesje uit. Het karton wat uit dit gat wordt gehaald, gebruiken we voor de top. Bij het snijden moet je nooit je vingers in de snijrichting van het mes houden. Karton is taai, trek het mes dus met geduld net zo lang in de snijgroef rond, tot het middenstuk er geheel uitvalt.

De opstaande hoedrand is een strook dunner karton, welke rondgebogen wordt. De dikten aan de beide einden worden met vijl en schuurpapier afgeschuurd, zodat deze gelijmde verbindingsstukken onzichtbaar

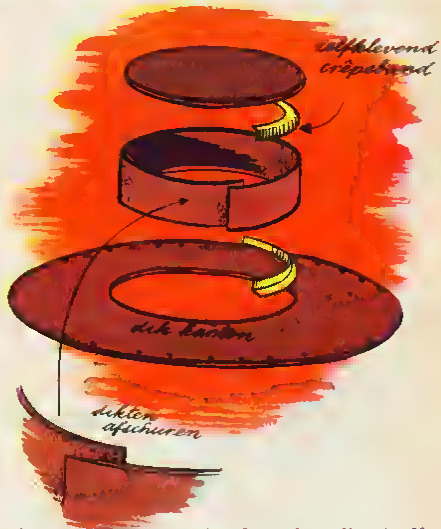

in elkaar overgaan. De opstaande rand wordt met zelfklevend crêpeband verbonden met rand en top. De verbinding wordt des te steviger, als je het band zowel van binnen als van buiten aanbrengt.

Het kartonoppervlak, uitgezonderd binnenin de hoed, wordt met oostindische inkt goed zwart gemaakt, ook het kleefband.

Langs de buitenrand maken we op regelmatige afstand gaatjes, hierdoor winden we garen, waarmee we een kleurig, gewonden zijden koord langs de omtrek vastzetten. Om de 2 à 2½ cm hechten we, aan korte stevige stukjes zwart ijzergaren, ronde houten kralen aan het koord. De einden van deze stukjes draad worden een kleine kraaitjes geknoopt, zodat deze opgesloten zitten. De kralen kunnen van verschillende kleuren zijn, we kopen deze in een speelgoedzaak.

Nog mooier wordt onze hoed, als we voor het aanbrengen van de versiering het oppervlak afstrijken met blanke lak.

BOOTJES UIT DOOSJES

WANNEER je een groot aantal lege lucifersdoosjes verzameld hebt, kun je er leuke dingen mee maken. Zo bijvoorbeeld de hierbij afgebeelde scheepjes. Sommige doosjes worden uitgesneden, zoals op de detailtekeningetjes aangegeven. Bij A kun je zien, hoe de boegen gevormd worden, daar is de scheepsromp 'n reepje stevig papier gelijmd tegen het uitgesneden voorste doosje. B laat zien, hoe de rondgebogen schoorsteen in het uitgespaarde gat zakt en rondom vastgezet wordt met lijm. Die schoorsteen maak je het best uit stevig papier of dun karton. De brug met stuurhut en mast kunnen we bij C zien. Dit hoort bij het passagiersschip. Voor de masten en laadbomen kun je oude houten of metalen breipennen of dikke stukken ijzerdraad nemen. Zelfs de openingen van de ruimen in de vrachtboot zijn in doos-

De dalmatiners

De vijftien kindertjes van het dalmatiner hondenpaar Ponco en Froukje zijn nu al zo groot, dat ze naar de televisie mogen kijken. Maar ze mogen nog niet met hun ouders, Baasje en Vrouwtje mee wandelen, dus wat gebeurt er, als ze op een avond naar bed zijn en Kokkie alleen thuis is?

KOKKIE had die avond alle vijftien hondjes zoals gewoonlijk lekker onder de wol gestopt en ze hoorde alleen nog maar nu en dan wat zacht gesnuf of een vergenoegd keelgeluidje, of een klein jankje, wanneer er eentje droomde van Donderbus, de politiehond van da televisie.

Tingelingeling! klonk hat door het stille huis, want de Llavegoeds woonden in zo'n ouderwets huis, waar da bel niet prrr zegt, maar tingeling.

„Hé, wie zou daar wezen?" vroeg juffrouw Kok aan zichzelf, omdat ze het aan niemand anders kon vragen. „Meneer en mevrouw verwachten toch venavond geen bezoek, anders waren ze niet uitgegaan."

Ze liep naar de voordeur en deed hem voorzichtig op een heel klein kiertje open. Maar ze kreeg eenvoudig de kans niet om te vragen „Wie is daar?" of „Wat wenst u?" want ze werd met deur en al weggeduwd door twee ongure types, die met een enorme vaart het huis in stormden, de ene 'n lange kerel, naar boven en de ander, een pafferig dikke, de hal door.

Gillend rende Kokkie de lange achterna da trap op. „Hédaar, wacht 's even, wat moet jij in meneer z'n studeerkamer?"

Net was ze zelf ook de studeerkamer binnengegaan, of de lange holde er weer uit, dead de deur dicht en hield stevig de knop vast. Gelukkig kon hij de deur niet op slot doen, dus Kokkie begon aan baar kant uit alle macht te trekken, bonkte met haar andere vuist heel hard op de deur en schreeuwde „Help! Politie! Laat me eruit, gemene inbraker!"

„Schiet op, Poffert!" hoorde ze de lange roepen. „Die hier binnan is een potige meid!"

„Nog effies, Pier!" klonk het ven baneden. Het leek Kokkie hopeloos, dia deur open te krijgen, zolang die sterke vent hem vasthield. Daarom liep ze naar bet raam, deed het open en gilde wanbopig: „Help! Politie!" Maar ze woonden in zo'n stille buurt dat er niemand op straat liep die het kon horen. En de buren zaten zaker net naar een lawaaiig televisieprogramma te kijken.

Nu hoorde ze de lange de trap afstormen en hij riep heel hard: „Nou da-ag! We gáán al, als je ons niet hebbe wil, hoor! Slaap maar lekker, liefie!"

Juf Kok holde bem achterna, tot helemaal onderaan da buitentrap. Nog net zag ze de dikke in 'n donkere bestelauto stappen, die een eindje verderop stond. Hij had een heel dikke zak in zijn hand. „Houd de dief!" riep ze nog een paar maal, maar rrrrr! daar was de auto al weg.

Za hebben natuurlijk al het zilver gestolen, was het eerste wat ze dacht. Gauw ging ze in de la kijken. Nee, het lag er nog allemaal keurig opgeborgen, zoals mevrouw dat iedere dag deed.

Maar wat dan? Ze kreeg opeens een ingaving! Ja, natuurlijk, dát was het! Ze rende de keuken binnen, keek in de grote mand . . . „Oooo!" gilde ze. „De hondjes! Ze hebben da hondjes gestolen!" En ze huilde tranen met tuiten. Dat dat nu juist moest gebeuren, terwijl zij alleen thuis was. Wat zouden meneer en mevrouw wel zeggen! En wat zouden Ponco en Froukje bedroefd zijn. Afschuwelijk!

Ondertussen reden de Kwaaiers — zo werden de lange Pier en de dikke Poffert de Kwaai altijd genoemd — met een flinke vaart Londen uit.

„Prachtig gelukt, Pier," zei Poffert. „Wat zullen ze op d'r'lui neus kijke!"

Nu hoarde an één van de ingringers de trap afstorman an hij riep heel hard: „Nou, da-ag! We gáán al, als je ons niet hebbe wil! Slaap maar lekker!"

„Nou broer, onze mevrouw ken in d'r vuisie lacha!" zei Pier. „Wat ging die juf te keer, hoorde je dat? Ik voelde d'r ineens niet meer trekke en toen liep ze naar het raam. En geblérd dat ze heb! Nog een bof dat er net geen smeris in de buurt was."

Toen Ponco en Froukje hun Vrouwtje en Baasje na die wandeling in het park weer aan de lijn naar huis hadden gebracht, liepen ze zoals gewoonlijk meteen door naar de keuken. Ze wilden zo gauw mogelijk weer bij hun grut zijn. En bovendien — Kokkie had vast wel weer een lekkere hap aten voor ze klaargemaakt! En een frisse slok water zou na die tippel ook wel smaken.

Maar hun bakjes waren leeg en Kokkie zat op de keukenstoel nog aldoor wanhopig te huilen. Ze had helemaal vergeten voor de honden te zorgen en kon van verdriet haast geen woord uitbrengen.

„Oaaah!" gilde ze. „De hondjes: Ze hebben de handjes gestolen!"

doen en iedereen ging naar bed Maar van slapen kwam niet veel De volgende morgen werd Wreda du Vel vroeger wakker dan anders Ze lag met een nachtpon van zwart bont aan onder een rozerode deken in een oranjerood bed Nu ze geen hoed op had, kon je zien dat ze aan de linkerkant wit en aan de rechterkant zwart haar had, dat ze in stijve krulrollen had gedraaid Ze ging overeind zitten en stak een sigaret op in een heel lang sigarettepijpje Haar handen, waarvan de nagels bloederig rood gelakt waren, grepen gretig naar het ochtendblad „Hèh-hèh-bèh!" kraakte ze venijnig, met een afschuwelijke grijns op haar wrede gezicht. „Die Kwasiers zijn de kwasiste nog niet, als ze voor mij 'n akkevietje moeten opknappen!"

Wordt vervolgd

Toen Ponco en Froukje zagen dat de mand van hun kindertjes leeg was, begonnen ze verdrietig te janken en over de grond te snuffelen. Niemand hoefde hun iets te vertellen het spoor liep regelrecht naar de voordeur

Met horten en stoten vertelde juffrouw Kok het verhaal van de twee gemene kerels, die haar hadden opgesloten en de hondjes hadden meegepakt „In een z-z-zak!" stotterde ze, nog steeds snikkend „Al die lieve, schattige diertjes in zo'n donkere, vuile v-v-vieze zak! Je zou ze, die sch-achurken!"

„Als je 't mij vraagt ." begon meneer met bevende stem „Ik geloof dat ik het met je eens ben " gaf mevrouw diepbedroefd toe — „U hoeft mij niets te vertellen ." besloot juffie Kok „Hu-u-u-u!" En opnieuw begon ze te huilen

Ponco en Froukje kwamen jankend en druipstaartend van de deur terug Ze keken elkaar met vochtige ogen aan en dachten el net zo els de mensen Meneer Lievegoed beide meteen de politie op, om de diefstal te melden Daarna draaide hij drie verschillende nummers na elkaar, zodat er de volgende dag in drie kranten een bericht stond, met de trouwfoto van Ponco en Froukje en de mededeling dat de eigenaars een hoge beloning uitloofden voor het veilig terugbezorgen van vijftien gestolen dalmatinertjes

Meer konden ze voorlopig niet

„Hèh-hèh-hèh!" kraakte Wreda du Vel venijnig, met een grijns op haar wrede gezicht.

Mickey Mouse

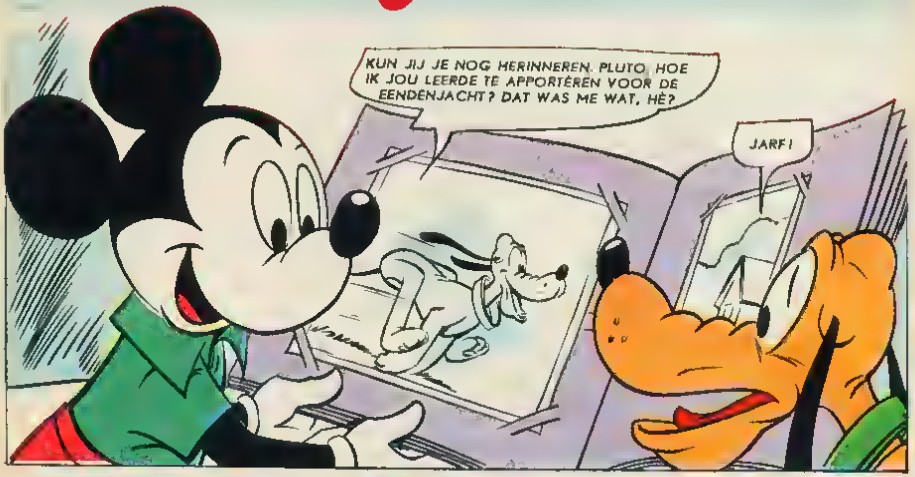

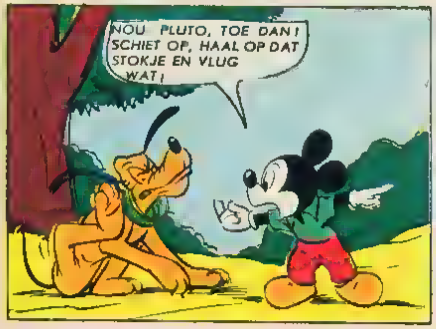

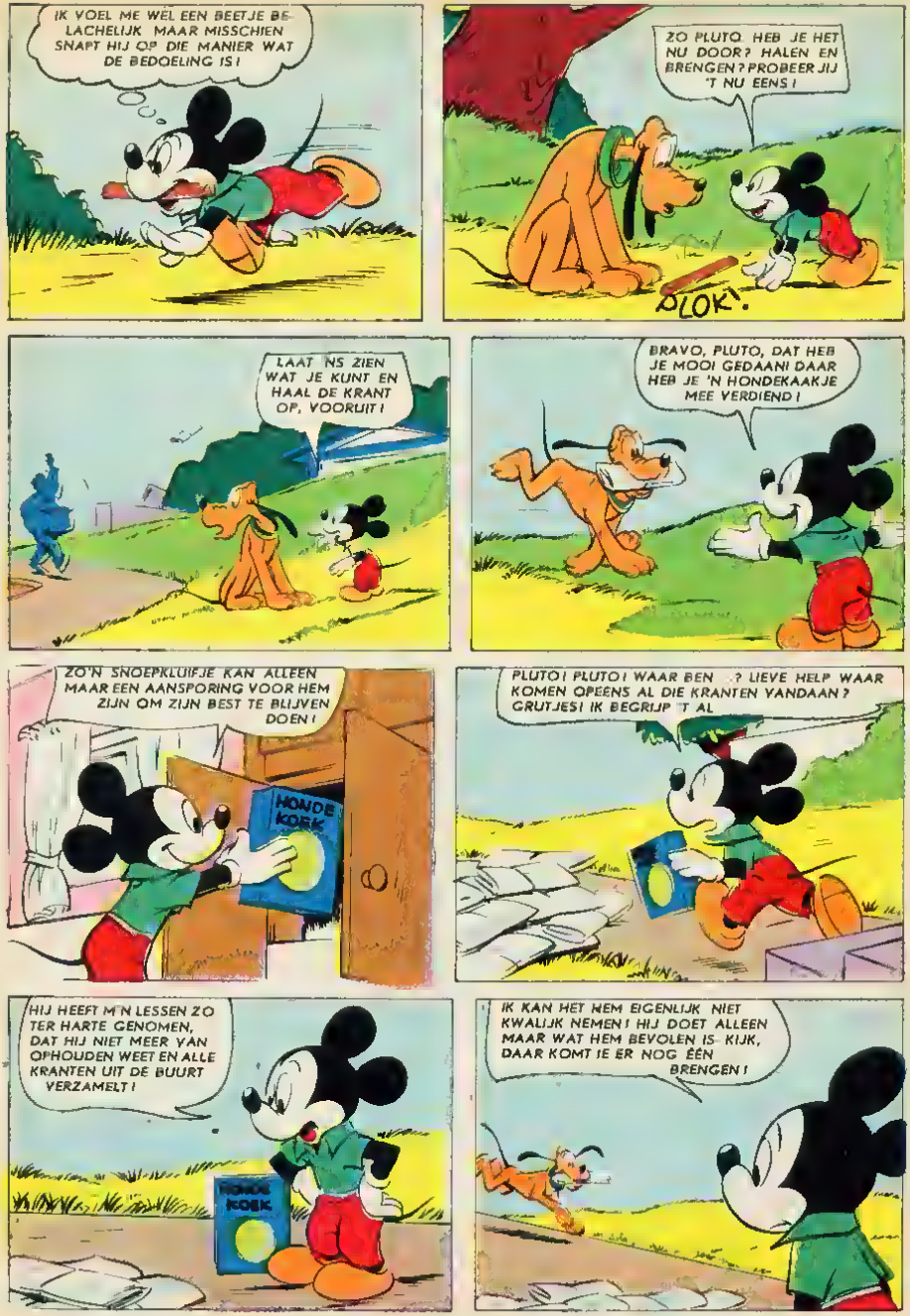
IK VOEL ME WEL EEN BEETJE BE-LACHELIJK MAAR MISSCHIEN SNAPT HIJ OP DIE MANIER WAT DE BEDOELING IS!
ZO PLUTO. HEB JE HET NU DOOR? HALEN EN BRENGEN? PROBEER JIJ 'T NU EENS!
BLOK!
LAAT NS ZIEN WAT JE KUNT EN HAAL DE KRANT OP, VOORUIT!
BRAVO, PLUTO, DAT HEB JE MOOI GEDAAN! DAAR HEB JE 'N HONDEKAAKJE MEE VERDIEND!
ZO'N SNOEPKLUIFJE KAN ALLEEN MAAR EEN AANSPORING VOOR HEM ZIJN OM ZIJN BEST TE BLIJVEN DOEN!
HONDE KOEK
PLUTO! PLUTO! WAAR BEN ...? LIEVE HELP WAAR KOMEN OPEENS AL DIE KRANTEN VANDAAN? GRUTJES! IK BEGRIJP 'T AL
HIJ HEEFT M'N LESSEN ZO TER HARTE GENOMEN, DAT HIJ NIET MEER VAN OPHOUDEN WEET EN ALLE KRANTEN UIT DE BUURT VERZAMELT!
HONDE KOEK
IK KAN HET HEM EIGENLIJK NIET KWALIJK NEMEN! HIJ DOET ALLEEN MAAR WAT HEM BEVOLEN IS. KIJK, DAAR KOMT IE ER NOG ÉÉN BRENGEN!

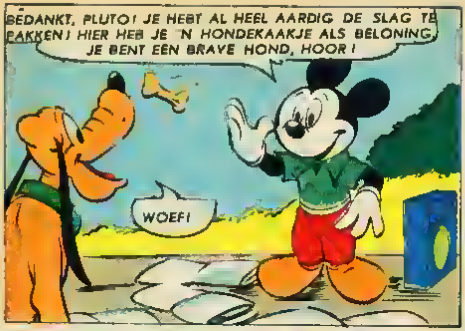
BEDANKT, PLUTO! JE HEBT AL HEEL AARDIG DE SLAG TE PAKKEN! HIER HEB JE 'N HONDEKAAKJE ALS BELONING. JE BENT EEN BRAVE HOND, HOOR!
WOEF!

MAAR OF ER OOK EEN GOEDE JACHTHOND IN JE STEEKT, STAAT NOG LANG NIET VAST! NU ZIT ER NIETS ANDERS VOOR ME OP, DAN DAT IK AL DIE KRANTEN ZELF BEZORG!
KNAUW! KNAUW!

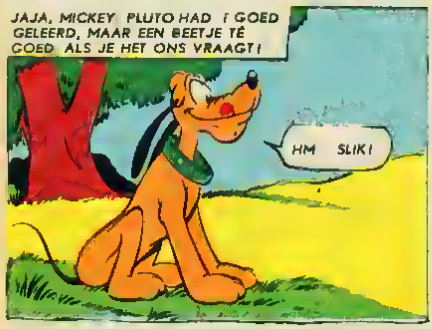
JAJA, MICKEY PLUTO HAD 'T GOED GELEERD, MAAR EEN BEETJE TE GOED ALS JE HET ONS VRAAGT!
HM SLIK!

PLUTO MEENT: ALS HIJ VOOR HET OPHALEN VAN EEN STOKJE OF KRANTEN AL EEN LEKKER KAAKJE KRIJGT, WAT MOET HIJ DAN WEL NIET KRIJGEN, ALS HIJ JE NOG MEER DINGEN THUIS BEZORGT! DUS HIJ GAAT FLUKS OP OP STAP!

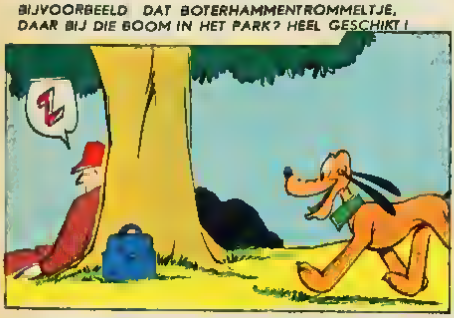
BIJVOORBEELD DAT BOTERHAMMENTROMMELTJE, DAAR BIJ DIE BOOM IN HET PARK? HEEL GESCHIKT!

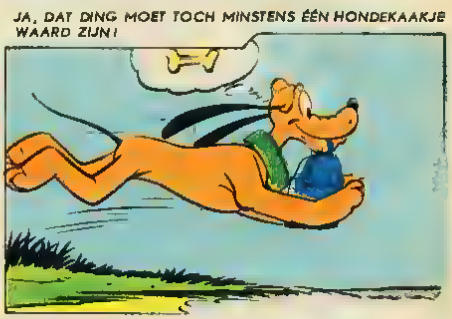
JA, DAT DING MOET TOCH MINSTENS ÉÉN HONDEKAAKJE WAARD ZIJN!

EN DIE HARK MOET OOK 'N HONDEKAAKJE OPLEVEREN.

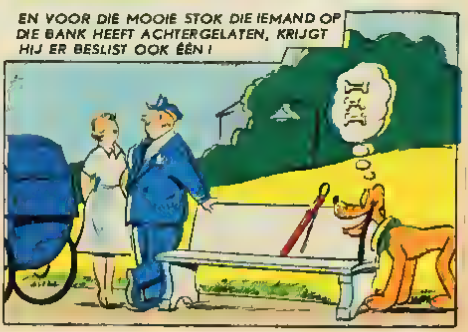
EN VOOR DIE MOOIE STOK DIE IEMAND OP DIE BANK HEEFT ACHTERGELATEN, KRIJGT HIJ ER BESLIST OOK ÉÉN!

EN ZO GAAT PLUTO ONVERDROTEN VERDER EEN TAS DIE OP HET TROTTOIR STAAT, NAAR HUIS ERMEE!
EEN PARAPLU... HAP!
BUS HALTE
KORTOM, ALLES WAT NIET VAST ZIT, KOMT IN AANMERKING!
AFGRAVIN GEVAAR!
JA, WE KUNNEN GERUST ZEGGEN DAT PLUTO VAN HALEN- EN BRENGEN BEZETEN IS! STEEDS MEER HONDEKAAKJES KOMEN HEM VOOR DE GEEST!
HET LAAT HEM NIET MEER LOS... WAT LIGT DAAR?
?
EXPLOSIES GEVAAR
HOEVEEL STAVEN DENK JE DAT WE NODIG ZULLEN HEBBEN, SMIT, OM DIE KEI OP TE BLAZEN?
OH, VIER MISSCHIEN VIJF...
DIE DINGEN ZIEN ER UIT ALS STOKKEN!
MOOI, MAAK DE ZAAK DAN KLAAR!
HM... HM... EEN STUK OF WAT VAN DIE MOOIE, GLADDE STOKKEN ZIJN BESLIST ACHT LEKKERE HONDEKAAKJES WAARD!
DYNAMIET

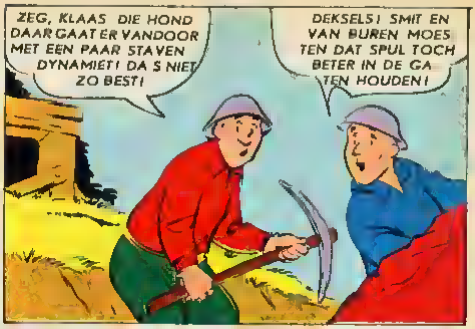
ZEG, KLAAS DIE HOND DAAR GAAT ER VANDOOR MET EEN PAAR STAVEN DYNAMIET! DA S NIET ZO BEST!
DEKSELS! SMIT EN VAN BUREN MOES TEN DAT SPUL TOCH BETER IN DE GA TEN HOUDEN!

HÉÉÉ, HOND, LAAT DIE STA VEN VALLEN!
NÉÉÉ! NIET DOEN! LAAT ZE NIET VALLEN! HOU ZE VAST, HOND!

POEH! WAT GAAN DIE KERELS TE KEER! ZE DOEN WA REMPEL OF ZIJ DIE STOKKEN HEBBEN GEVONDEN!
STOP!
STOP!

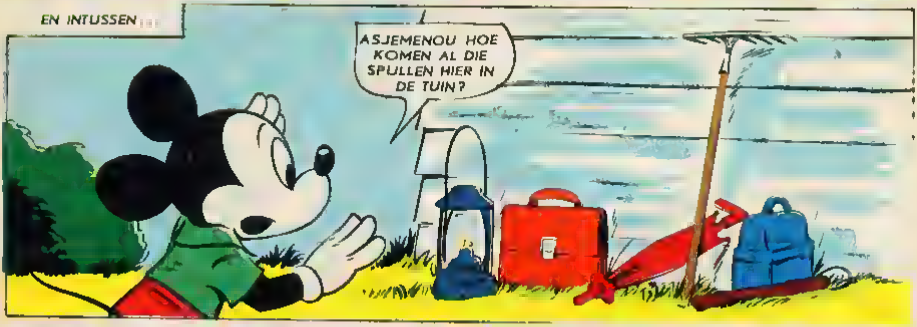
EN INTUSSEN...
ASJEMENOU HOE KOMEN AL DIE SPULLEN HIER IN DE TUIN?

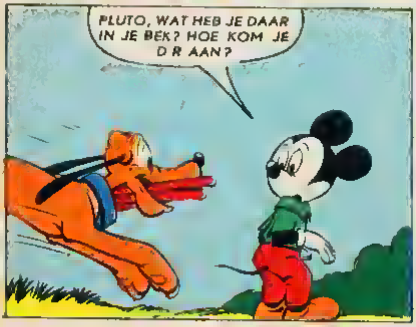
PLUTO, WAT HEB JE DAAR IN JE BEK? HOE KOM JE D R AAN?

HIJ MAG ZE NIET LATEN VAL LEN! HET ZIJN STAVEN DY- NAMIET! PAS OP!
D-D DYNAMIET?!!

B BRAAF B-BEEST ! G GEEF MAAR R RUS-TIG AAN HET B BAASJE H HEEL V VOOR-ZICHTIG PL-PL PLUTO !
HÉ DAAR HEB JE DIE HOND DIE ER MET MIJN TAS VANDOOR GEGAAN IS DE BRUTALE RAKKER !
EN DAAR IS M N TROMMELTJE !
EN ONZE VOETBAL !
EN MIJN GUMMI KNUPPEL.
DIT IS MIJN PARA PLU !
ZEG KLEINE WAT HEEET DIT ALLEMAAL TE BETEKENEN ? BEN JIJ DIE HOND AAN HET TRAINEN OM DIEFSTAL LEN TE PLEGEN OF HOE ZIT DAT ? ZEG OP !
IK IK . WAS HEM AAN HET LEREN, TE APPORTEREN VOOR DE EENDENJACHT !
ZOZO ! NOU, HET SPIJT ME WEL, MAAR DAT BEEST MOET ACHTER SLOT EN GRENDEL ! ZO'N HOND KUNNEN WIJ NIET VRIJ LATEN RONDLOPEN DAT BEGRIJP JE WEL !
O GRUTJES, DAAR ZOU HIJ DOOD ZIEK VAN WOR DEN !
HIJ ZAL HET WEL WEER AFLEREN IK WEET HET ZEKER ! EN IK HEB AL EEN PLANNETJE BEDACHT, OM HEM AF TE HELPEN VAN DIE BEHOEFTE, ALLES OP TE RAPEN EN ER MEE WEG TE LOPEN !
EN ZO
ALS HIJ NOG EEN PAAR KEER HET HELE PARK DOOR IS GEWEEST OM VUIL NIS OP TE HALEN, DAN ZAL HIJ WEL VOOR ALTIJD GENOEG HEBBEN VAN APPORTEREN !
WERP VUIL HIER
WERP VUIL

De smokkelaars Freek en Gerrit proberen in Tanger met behulp van smokkelvrienden het schip van kapitein Scheepstra te overvallen. Hun poging mislukt, maar zij weten aan de politie te ontkomen. De kinderen gaan op zoek naar de verdwenen scheepshond Kompas. Tijdens de speurtocht geraken zij in handen van de smokkelaars, maar zij worden door de Arabier Ahmed bevrijd. Uit wraak ontvoeren de smokkelaars Ahmed naar de bergen buiten de stad. Met behulp van een Nederlands sprekend piloot en diens helikopter gaan de kinderen Ahmed opsporen. Zij vinden Kompas terug en deze brengt hen naar de plek waar Ahmed ligt. Daarop wordt de Arabier naar Tanger vervoerd en in een ziekenhuis opgenomen.

Ahmed keek verrast op, maar toen hij de commissaris herkende, kwam hij overeind, alsof hij wilde vluchten.

NADAT zij de nacht op het schip hadden doorgebracht, konden de kinderen de volgende dag moeilijk hun ongeduld bedwingen. Het scheen jaren te duren, eer het middag werd.

Ze scharrelden wat bij Tcheng in de kombuis rond en luisterden naar de grappige verhalen over zijn jongensjaren, toen Tcheng in zijn Chinese geboortestad „elg zael veel kattekwaad uithaalde". Maar erg lang kon de Chinees hen niet boeien, ze brandden van nieuwsgierigheid naar de avonturen van Ahmed en ze maakten zich ook bezorgd over zijn toestand. De uren kropen traag voorbij.

Maar eindelijk was het toch zover, met hun vader reden de drie in een taxi naar het hoofdbureau van politie. De commissaris begroette hen hartelijk en bracht hen in zijn wagen naar het ziekenhuis. Daar moesten ze een serie lange gangen doorlopen en kwamen, geleid door een verpleger, tenslotte bij een kleine kamer terecht. De verpleger opende de deur en leidde het gezelschap naar binnen.

Daar lag Ahmed tussen hagelwitte lakens. Hij keek verrast op, maar toen hij de commissaris zag, kwam hij verschrikt overeind, alsof hij wilde vluchten. De verpleger drukte hem echter op zijn bed terug en Ahmed bleef berustend liggen. Hij zag de kinderen en er kwam even een blijde blik van herkenning in zijn ogen.

„Ahmed, wat is er toch met je gebeurd?" vroeg Hans, maar daar kon de Arabier natuurlijk geen antwoord op geven. Op bevel van de nu streng kijkende commissaris moesten de kinderen en vader Scheepstra de kamer weer snel verlaten. In de wachtkamer van het ziekenhuis bleven ze op de terugkeer van de politieman wachten. Ondanks de korte duur van het bezoek, voelden de drie zich verheugd. Ahmed zag er nog wel meelijwekkend uit, maar hij was bij de vorige dag vergeleken toch weer veel beter. Het bezoek van de commissaris aan Ahmed duurde lang. Véél te lang naar de mening van de kinderen.

Na meer dan een uur in de kamer van Ahmed te zijn gebleven, keerde de commissaris bij hen terug. Hij begon tegen vader Scheepstra aan een lang verhaal, terwijl de drie hem gespannen aankeken. De commissaris keek heel wat minder bars dan vóór het bezoek aan Ahmed en als de kinderen zich niet vergisten, had zijn stem een wat meewarige klank, alsof hij iemand beklaagde. Vader Scheepstra luisterde aandachtig.

DE SPANNENDE BELEVENISSEN VAN DRIE KAPITEINSKINDEREN VERTELD DOOR JOOP TERMOS, GEILLUSTREERD DOOR HANS KRESSE

Eindelijk was de commissaris uitgesproken. Terwijl het gezelschap naar het politiebureau terugreed, vertelde vader de drie over het avontuur dat Ahmed de commissaris had verteld. De smokkelaars hadden hem de bergen ingevoerd als straf voor zijn bevrijding van de drie kinderen, wat zij als een verraad beschouwden. Freek en Geert hadden zich persoonlijk belast met de opdracht, Ahmed te doen verdwijnen.

Onderweg hadden zij echter hevige ruzie gekregen, zó hevig, dat zij elkaar in de haren waren gevlogen. Van dat moment had Ahmed gebruik gemaakt om de vlucht te nemen. Hij was het bergpad opgerend en het was hem inderdaad gelukt aan de smokkelaars, die veel te laat de achtervolging inzetten, te ontkomen.

In zijn angst was Ahmed steeds verder tegen de bergen opgeklommen, ook toen het bergpad niet verder meer voerde

De stem van de politieman klonk meewarig. Vader Scheepstra luisterde aandachtig naar zijn verhaal.

Het was nacht geworden en nog steeds durfde de hevig beangste Ahmed niet te rusten
Op een ongelukkig moment was hij uitgegleden langs een berghelling en wat er daarna was gebeurd, kon hij zich niet goed meer herinneren. Dit ongeval moest in de nacht zijn gebeurd waarin de piloot van de helikopter en de drie kinderen op het rotsplateau hadden gekampeerd. In de duisternis had Ahmed hun tent waarschijnlijk niet opgemerkt. Dezelfde duisternis en zijn vermoeidheid hadden hem zijn gevoel voor richting doen verliezen, hij was te dicht bij de rand van het plateau terecht gekomen en omlaag gegleden
„Oh, wat zielig!" riep Ilse
„Nog veel zieliger is de levensgeschiedenis van Ahmed," zei vader Scheepstra en hij begon erover te vertellen. De Arabier had een openhartige bekentenis aan de commissaris afgelegd. Hij was vroeger zelfstandig vrachtrijder geweest. Hij kon in zijn oude auto slechts kleine vrachten vervoeren, maar hij kon van de vrachtprijs toch een vrij goed leven leiden, tezamen met zijn vrouw en hun twaalfjarig zoontje. Het zoontje was plotseling door een longontsteking gestorven en nadien had Ahmed dikwijls buien van zwaarmoedigheid gehad en zijn zaken verwaarloosd. Er was tenslotte weinig geld meer. Ahmed beging toen een grote domheid. Hij dacht met kaartspelen veel geld te kunnen verdienen en zocht daarom de speelholen in Tanger op. Hij werd in zijn verwachtingen echter bitter teleurgesteld, hij verloor ook zijn laatste geld en moest de auto verkopen om te kunnen blijven eten en de huur te kunnen betalen
Toen had één van de kaartspelers hem een voorstel gedaan. Ahmed zou van hem geld kunnen lenen, mits de Arabier voor hem vrachten zou willen vervoeren. Ahmed stemde grif toe en pas later bleek, dat de vrachten uit smokkelwaar bestonden. Hij weigerde verder mee te werken, maar daar namen de smokkelaars geen genoegen mee. Zij hieiden hem de door hem ondertekende schuldbekentenis voor en dreigden zijn auto te verkopen en ervoor te zullen zorgen, dat hij op straat zou worden gezet
Dit sombere toekomstbeeld had Ahmed ervan weerhouden, met de smokkelaars te breken. Ze dwongen hem ook nog, voor doveman te spelen, zodat hij bij een politieverhoor niet door de mand zou vallen
De vrouw van Ahmed had aan de buren verteld, dat haar man plotseling doof was geworden en Ahmed wende snel aan zijn rol. Hij bleef de smokkelaars noodgedwongen trouw, totdat zij de kinderen gevangen namen. Toen de kinderen in Tanger aan Ahmed een lift vroegen, meende de Arabier dat zij een ritje door het heuvelland wilden maken. Daarom nam hij ze mee, in de stellige overtuiging, dat ze ook weer met hem terug zouden rijden naar de stad.
Het was allemaal anders gelopen, de smokkelaars hadden de kinderen gevangen genomen en Ahmed had ze weer bevrijd. „En dat is dan de hele geschiedenis," zei vader Scheepstra na afloop van zijn lange verhaal.
„Wat gaat er nu met Ahmed gebeuren?" vroeg Hans
„Ik weet het niet, een zware straf zal hij volgens de commissaris wel niet krijgen, maar aan vrijspraak valt ook niet te denken," antwoordde vader
„En de smokkelaars, worden die niet gestraft?" wilde Bert weten.
„Tja, dat is een moeilijke zaak," antwoordde vader, „de commissaris heeft Ahmed gevraagd, de namen van de smokkelaars te noemen en hun schuilplaatsen. Maar op die vraag toonde Ahmed zich hevig beangst. „Als ik ben verraad zullen ze mij doden," riep hij almaar uit en wat de commissaris ook probeerde, Ahmed smeekte hem, niet op het bekendmaken van de namen aan te dringen '

Niemand kon zijn kracht evenaren en daar was bootsman Bol danig trots op . . .

„Maar waarom zoekt de politie die smokkelaars dan niet zelf op?" riep Ilse verontwaardigd uit

Vader moest even glimlachen „Meisje, zó eenvoudig is het niet Tanger is een geheimzinnige stad, overal hebben de smokkelaars hun kwartieren ingericht en die kwartieren verwisselen voortdurend van plaats

De smokkelaars zijn zo slim als vossen, verspiedera houden hen op de hoogte van de gedragingen van de politie en zij schijnen gesteund te worden door rijke zakenlieden, die zelf achter de schermen blijven

Dergelijke toestanden zijn in Nederland niet mogelijk, maar hier in Tangar wel "

Op het bureau namen de kinderen afscheid van de commissaris en daarna keerden zij terug naar „De Vier Windstreken"

Het schip lag nog steeds in dok, maar volgens de bootsman zou het nog maar enkele dagen duren, eer de boot weer zeewaarts zou kunnen koersen

„Het wordt tijd, de bemanning gaat zich vervelen," stelde kapitein Scheepstra vast

Om die verveling tegen te gaan, had bootsman Bol allerlei wedstrijden georganiseerd

Er werd druk tafeltennis gespeeld en op het voordek werden worstelwedstrijden gehouden

De belangstelling voor het worstelen was niet al te groot

Bootsman Bol had alle matrozen al twee keer vakkundig tegen de grond gewerkt, niemand kon zijn kracht evenaren en daar was de bootsman danig trots op

„Boots moet lesje krijgen, hij is grote opscheppel heel grote opscheppel," verkondigde kok Tcheng tegen de kinderen

„Ja, hij blaast wel erg hoog van de toren," vond Hans

„Hij gedraagt zich als de wereldkampioen worstelen," mopperde Bert

„Maar hij is dan ook leuze stelk," zei de kok Daar moesten de drie smalend om lachen Het was ook al te zot

Daar stond Tcheng, zo mager als een lat en met handen zo klein als zandschopjes, vergelekan bij de kolenschoppen van de bootsman

Wilde Tcheng de boots tegen de grond werken? Wat een mop! De kinderen barstten in lachen uit Maar daar maakte Tcheng zich boos om.

„Niet lachen Tcheng spleekt de waalheid!" riep hij woedend, maar dit bezorgde de drie alleen maar een nieuwe lachbui

Tcheng verbaat zijn boosheld, richtte zich hoog op, ging pal voor de kinderen staan en verkondigde „Molgen om tien uul wil Tcheng vechten met de bootsman, niet wolstelen, maal bokaen "

„Jullie gaen naal boots en zeggen hem, Tcheng daagt boots uit vool een bokswedstlijd, molgen om 10 uul," riep hij

„Goed, dat doen we!" riep Hans uitgelaten De drie gingen op zoek naar de bootsman Ilse was het lachen opeens vergaan, ze keek somber

„Wat is er met jou aan de hand?" wilde Bert van zijn zusje weten

„Omdat Tcheng boos is geworden Misschien maakte hij alleen maar een grap, toen hij zei tegen de bootsman te willen vechten Maar door ons gelach is hij zó kwaad geworden, dat hij het nu meent," veronderstelde Ilse

De broers stonden plotseling stil Oei, daar kon Ilse wel eens groot gelijk in hebben Wat moesten ze doen?

„Weet je wat, we leggen de bootsman alles uit en vragen hem om Tcheng te sparen, hij mag alleen maar plaagstoten geven," stelde Hans voor

„Een goed idee," vond Bert en Ilse knikte ook instemmend Als de boots Tcheng spaarde, zou er niets kunnen gebeuren met de kok

„Ha, houden jullie weer een geheime bespreking?" barste opeens de stem van de bootsman, die juist voorbijliep

Hans klampte hem onmiddellijk aan

„Bootsman, wilt u tegen Tcheng vechten?" vroeg hij

Eerst staarde bootsman Bol hem enkele tellen onthutst aan, maar prompt daarop liet hij een bulderende lach horen

„Ha, ha, ho, ho ik vechten met Tcheng? Met die magere strijkplank? Waar halen jullie het idee vandaan ha, ha, Ik sla hem met één klap naar Nederland terug," bulderde hij

Hans legde hem daarna haastig uit, hoe Tcheng door het gelach van de kinderen tot zijn uitdaging was gekomen, hoe hij althans ven een grap ernst was gaan maken

De boots luisterde aandachtig

„Jongens, dit is een pracht mop Het gevecht móet doorgaan, maar ik zal Tcheng behandelen alsof hij een porseleinen vaas is Maak je geen zorgen, er zal hem geen haar gekrenkt worden, maar de uitdaging neem ik tóch aan Die eigenwijze Tcheng zal ik 'ns' een lesje geven," stelde bootsman Boi de kinderen gerust

Spoedig was iedereen op de hoogte van hat komende gevecht en natuurlijk moesten allen er net zo hartelijk om lachen als de bootsman.

De kinderen vertelden het ook aan vader Scheepstra Maar tot hun verbazing was vader Scheepstra da enige die niét lachte

De drie begrepen daar niet veel van.

Eh vindt u het wel goed, dat Tcheng en de boots gaan boksen?" vroeg Ilse

„Hm Tcheng beschermen? Dat is, geloof ik, beslist niet nodig" was het merkwaardige antwoord van de kapitein

„Wacht maar af," zei hij, toen hij de verbaasde gezichten van zijn kinderen zag.

„Boots moet lesje krijgen, hij is grote opscheppel, heel grote opschappel," verkondigde Tcheng tegen de drie kinderen

Heeft Tcheng soms een „geheim wapen" tot zijn beschikking? De volgende week begint de strijd!

m'n beste tegenstander

GER KOK OVER JANUS KRUMINSH

AAN mijn één meter en 95 centimeter lengte en m'n gewicht van 190 pond komen de meeste mensen niet toe. Dat is ook niet erg, maar als basketballspeler is het wel erg gemakkelijk als je lang bent. Er zijn grotere basketballspelers dan ik. In april 1961 ontdekte ik in Belgrado een reus, waar ik maar een kleine jongen bij ben. Janus Kruminsh heette hij en hij kwam uit Letland. Hij speelt in de ploeg van Riga, die uitkomt in de Russische competitie. Je kunt het geloven of niet, maar met mijn bijna twee meter kon ik me achter hem verbergen. Hij had een lengte van 2 meter en 23 centimeter! Zijn gewicht? 290 (tweehondardnegentig) pond! Zijn hoofd komt tot het netje van de basket. Als hij daar staat en de bal krijgt toegespeeld, hoeft hij hem er maar in te duwen.

Na het toernooi in Boedapest heb ik even met Janus kunnen praten. Met behulp van een tolk, want ik spreek geen Russisch en hij verstaat geen Nederlands, Frans, Duits of Engels. In 1954 besloot hij op een avond 'ns te gaan kijken naar een basketballwedstrijd. Op de tribune in Riga stak hij zo'n eind boven de andere toeschouwers uit, dat je hem wel móést opmerken. Dat gebeurde dan ook. De trainer van OSK Riga, Gomelski, stapte naar Janus toe en vroeg hem, lid te worden van de club. Nu was dat niet zo heel eenvoudig voor Janus, want hij was houthakker in de bossen van Letland. Z'n leven lang had hij eigenlijk niets anders gedaan. Het was een hele stap voor hem, maar enkele weken daarna stond de reus toch in de basketball-arena van Riga. Gomelski had hem in enkele dagen duidelijk gemaakt, hoe hij de bal moest opvangen en wat hij er mee moest doen. Hij werd vlak bij de basket gezet en hoefde de bal maar in het netje te laten glijden.

Zijn tegenstanders, allemaal echte atleten, hadden geen schijn van kans. Janus sprong niet, dat had hij nooit geleerd. Hij leek op 'n logge olifant. In volle vaart sprongen ze tegen hem op en botsten even hard terug. Het was natuurlijk niet eerlijk, dat veel betere atleten geen enkele kans hadden tegen de enorme lengte van Janus. De spelregels werden veranderd voor Janus werd 't minder gemakkelijk om doelpunten te maken, maar hij bleef voor zijn club en voor het Russische team een geweldige kracht. Het publiek, dat vroeger gelachen had om de vreemde bewegingen van deze reus, lacht nu niet meer. Gomelski heeft met veel praten en oefenen kans gezien, in Janus iets meer beweging te krijgen. Alleen de Amerikanen, die ook een paar van die enorm lange spelers in hun team hebben, kunnen de Russen nog wel aan. Hún reuzen zijn sneller . . .

Kort na mijn gesprek met Janus kwam de coach MacGregor naar me toe. Hij is Amerikaan, maar hij vertoeft meer in 't buitenland dan in de Verenigde Staten. Hij heeft de nationale ploeg van Turkije getraind en die van Italie en van Zweden. Hij vroeg of ik geen zin had om mee te gaan naar Amerika, ik kon daar dan beroepsbasketballspeler worden. Ik heb het aanbod snel afgewezen.

Op het ogenblik zit ik in de laatste klas van het lyceum en een goed eindexamen vind ik heel wat belangrijker. Janus Kruminsh heeft nooit de kans gekregen om te studeren. Door zijn lengte en gewicht kan hij zich als basketballspeler redden, maar wat moet Janus Kruminsh gaan doen, als hij een jaar of vijf ouder is?

Laat mij dan maar het diploma van het lyceum op zak hebben!

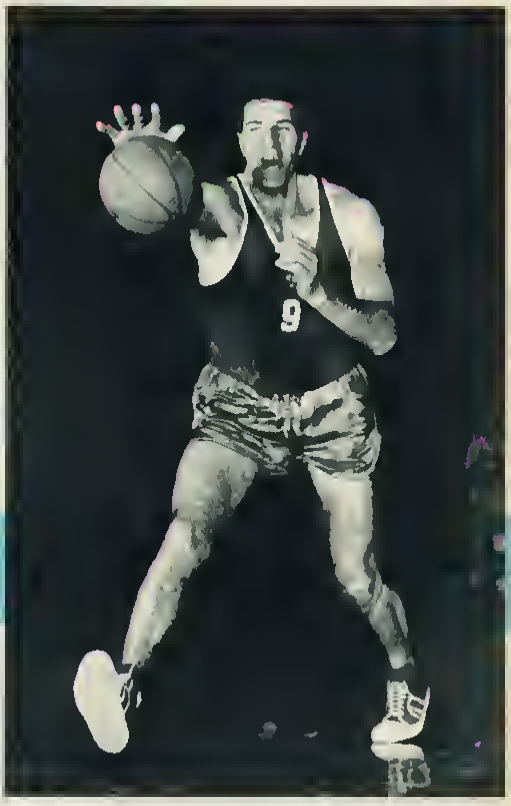

TOM POES en de reis naar de schemerbergen

OPNIEUW HAD TOM POES KANS GEZIEN, DE BALLON VAN HEER BOMMEL TE VULLEN, DITMAAL MET MOERASGAS UIT HET BOZE BOM BOM BOS MAAR NAUWELIJKS WAREN ZE OPGESTEGEN OF SUPER EN HIEPER KWAMEN HEN IN EEN VLIEGTUIGJE ACHTERNA MET EEN HAAK AAN ÉÉN TOUW SLEEPTEN ZE DE BALLON TOT VER BOVEN DE ZEE, WAAR EEN VERSCHRIKKELIJKE WERVELWIND HEN VOORTJOEG, STEEDS DICHTER BIJ DE GOLVEN

TOM POES! GOOI OLIE OP DE GOLVEN! SCHIET EEN VUURPIJL AF! EEN ANKER, EEN REDDINGSBOEI! DOE IETS!

KOEST MAAR HEER OLLIE WE KUNNEN ER TOCH NIETS AAN DOEN!

TOM POES! IK B-BEN ZO DRAAIERIG!

HADDEN WE NU TOCH MAAR EEN MOTOR EN EEN STUUR KNUPPEL

OOOOH .. IK VOEL ME NET EEN OP HOL GESLAGEN SPIRAALVEER!

WWRROEENG!!!
HELA!
HELP!!!
SLIK...
OEMPF...
HET SCHIP WAAROP HEER OLLIE EN TOM POES TERECHT KWAMEN, WAS DE „ALBATROS" VAN KAPITEIN WAL RUS
DROMMELS, WAT HEB IK DAAR AAN M'N MAST HANGEN?!
DUIZEND DROMMELS! VERSTEKELINGEN! HAHA, GRATIS OVERTOCHTJE DACHTEN ZE! IK ZAL ZE LEREN!
HEI DAAR! GEEN WASGOED AAN M'N MAST! DEK SCHROBBEN! EN VLUG!
W-WAAR IS DE B-BOL, DE BALLOL, DE BOLLE...
HÉ, NOU HERKEN IK HEM... BOLLE! OF BROLLE, OF BROMMELS, HOE HEET-IE OOK WEER? HOE KOMT DIE HIER VERZEILD?

ENKELE UREN LATER...
MAAR HET GAAT OM EEN WEDDENSCHAP, HEER RUS. IK MOET EEN TROLLESTEEN UIT DE SCHEMERBERGEN MEENEMEN, ANDERS VERLIES IK SLOT BOMMELSTEIN.
JA, JA. MAAR MET ZO'N WANKEL OPBLAASDINGETJE DE LUCHT IN, DAT MOET VERKEERD GAAN. GEEF MIJ MAAR EEN SCHUIT.
OPBLAASDINGETJE? MIJN BALLON IS EEN STATIG LUCHTVAARTUIG, WAARIN EEN HEER OMHOOG GAAT!... ALS MEN HEM MET RUST LAAT...
OP ZO'N MANIER, JA. NOU BRODDELS, MORGEN ALS HET WEER OPGEKLAARD IS, GAAN WE VOOR ANKER. DAN KUN JE VOOR MIJN PART WEER ONDER AAN DIE LUCHTBUIL GAAN HANGEN.
LUCHTBUIL!! U BELEDIGT EEN OUD FAMILIESTUK, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL! MIJN OOM MAAKTE ER VERRE REIZEN MEE EN...
KALM TOCH, HEER OLLIE! KOM, U MOET MAAR GAAN SLAPEN. U BENT VEEL TE MOE OM TE PRATEN.
BAH! DIT IS GEEN SLAAPGELEGENHEID VOOR EEN HEER!
WELDRA MAAKTE HET GEMOPPER VAN HEER BOMMEL PLAATS VOOR DE REGELMATIGE ADEMHALING VAN EEN GEZONDE SLAPER. EN EEN GOEDE NACHTRUST HAD HIJ WEL NODIG, WANT DE VOLGENDE MORGEN MOEST HIJ ALWEER ZIJN AVONTUURLIJKE BALLONREIS HERVATTEN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leespertefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

Dit zijn de hoofdpersonen uit het verhaal van Jonker Fris. Zou je willen weten, wat voor spannende avonturen Jonker Fris beleeft? Stuur dan per brief 3 van deze zegeltjes op naar Jonker Fris - postbus 15 - Heusden.
Knip ze uit de wikkel van Jonker Fris' conservenblikken of jampotten. Inplaats van 3 zegeltjes mag je ook 5 postzegels van 12 ct bijsluiten. Je ontvangt dan het rijk geillustreerde en kleurrijke boekje:

Jonker Fris

Jonker Fris en het gestolen smulboekje

Heb je het boekje, dan kun je desgewenst meedoen aan een leuke wedstrijd waarmee je mooie prijzen kunt winnen.

De hoofdprijs is f. 250,-
10 prijzen van f. 100,-
50 prijzen van f. 50,-
100 Jonker Fris pakkettan van f 10,- p.p.

Meer det ia nog niat allee!

De prijswinnaars krijgen als EXTRA BELONING een leuke tocht naar het sprookjespark De Efteling op zaterdag 28 april. Vader óf moeder, grote broer óf zus mag je mee brengen. Daar worden jullie door Jonker Fris getracteerd op een rijke brabantse koffietafel en nog veel meer... Reiskosten voor twee personen worden vergoed.

Weaa ar vlug bij, endera zijn de boekjee wag an det zou jammar zijn.

Stuur je brief met 3 zegeltjes (of 5 postzegels van 12 ct), met opgave van je naam en adres aan:

Jonker Fris - Postbus 15 - Heusden